

„tantum qui expendit &c. Verum carent hæc fundamento, cum distinguendum fit inter liberalitatem in sensu vulgi, & philosophico acceptam. Si accurati esse volumus, cum eruditis loqui, & sequi rectæ rationis dictata decet, minime autem leges loquendi a plebe, sola datione liberalitatem metiente, accipere. Consistere vero liberalitatem etiam in accipiendo, probamus I. ab eisdem extremis. Certum est, recte annotante B. Jacobo Thomasio *ad Philos. Pract. Tab. XVII.* quamlibet virtutem occupari in eodem objecto materiali cum vitiis sibi oppositis. At prodigalitas & avaritia, quæ sunt extrema liberalitatis, peccant, illa quidem donando & sumptibus faciendis; hæc vero non dando, item accipiendo. Ergo liberalitatis est in singulis his actionibus servare mediocritatem. Apparet id porro vel ex alterutro extremo, nempe avaritia. Is enim liberalitatis actus est, qui contrarius est actui avaritiæ. Quemadmodum igitur avarus modum in accipiendo excedit, ita e contrario corrigens avaritiam liberalitas modum statuit & præscribit, non appetendo scilicet & accipiendo plus, quam honestas suadet. II. Idem quoque comprobatur ipsa necessitas. Dare enim & accipere relata sunt, quorum alterum sine altero consistere nequit. Sane opportune accipere dandi habitum & facultatem conservat; quippe si liberalis semper daret, & nunquam acciperet, brevi omnis materia dilaberetur.

Probat-
tur id
I. ab e-
jusdem
extre-
mis.

2. a ne-
cessita-
te.

C